

GUANYADORS IV CONCURS DE MICRORELATS DE SANT JORDI

Categoria 5é-6é.

Premi Jurat Professional:

Diari d'una rosa

Pseudònim: Palmerita

20/4

Avui per fi em comencen a regar, a no trepitjar-me, els nens em miren i no m'arranquen pètals. Avui soc una mica més feliç.

21/4

M'he despertat tranquil·la. Quan he obert els ulls, he vist una oreneta i segur que el dia serà com ahir. Els nens em miraran, els jardiners em reguen...

Espera! Què és aquesta tisora?! Au!

21/4

M'acaben de podar i m'han posat amb 4 roses més. Estic molt cansada.

22/4

He parlat amb les altres roses i ens hem fet amigues. Una explica que portava més d'un any sense ser podada i una altre que l'han separat de la seva millor amiga.

Estic nerviosa per demà. És un dia especial.

23/4

El gran dia!

Han muntat una parada que hi diu ROSES DE SANT JORDI DEL PARC DE L'ORENETA.

Després ens han posat més roses davant i no veia res. Estic preocupada perquè unes roses ens han dit que quan sobren roses les llencen a la brossa.

El dia s'està fent molt llarg i encara no ens han tirat.

El sol ha caigut i queden poques roses.

Espera! Un nen! Encara queda un nen! A qui escollirà? Està dubtós, aleshores apropa la mà cap a nosaltres... res, en tria una altra.

El venedor recull la parada, ens agafa, i de camí a casa seva es troba una velleta asseguda al carrer. La velleta ens rep amb una abraçada i un somriure.

FI

Jurat Popular

Per què no reescriure una llegenda?

Pseudònim: Ximpanzé

El 23 d'abril, dia de st. Jordi, l'Abril, a qui li encantaven els llibres, va entrar al parc de la Tamarita i va veure al seu amic, l'Arnau. Com sempre, l'Abril portava un llibre a la seva motxilla. A

quest cop, portava "St. Jordi i el drac". Quan va acabar de llegir, li va dir a l'Arnau:

- T'imagines que enlloc d'una princesa, fos un príncep?

- I si el drac fos vegetarià?- va respondre ell.

L'Abril va riure i li va proposar reescriure aquella llegenda. L'Arnau va assentir, van agafar el llibre i un bolígraf, i van reescriure-la: Hi havia una vegada un príncep que vivia amb la seva família. El seu pare, el rei, era molt ambiciós amb els diners. Un bon dia, al poble de la Tamarita va venir un drac. Tothom corria i cridava. Pensant que voldria menjar, li van donar ovelles, vaques... però no va menjar res. Finalment, el drac va dir que volia diners! El rei, va dictar que cada dia algú li hauria de donar tots els seus estalvis al drac. Al cap de poc, el príncep es va assabentar que el seu pare era el drac i el va desemascarar davant de tothom!

Van riure tots dos en acabar la història.

Categoria 1r i 2n d'ESO

Jurat Professional

La veritat de Sant Jordi

Pseudònim: Gaster

Era 23 d'abril, passejava per Vil·la Florida observant la seva flora peculiar, quan, de sobte, em vaig trobar un petit llibre a terra: "Ja no vull ser princesa". Era un conte curt de Sant Jordi. Vaig començar-lo a llegir:

Estava sempre al castell, a casa. Els meus pares, els reis, no em deixaven fer-hi res, havia de vestir com volien, anar a on volien, comportar-me com em deien... Estava esgotada de viure així!

Un bon dia va aparèixer un drac, destruïa el poble i es menjava tots els ramats. El rei va començar a sortejar gent per oferir al drac perquè no ens mengés a tothom. Vaig decidir sabotejar l'urna perquè sortís jo i poder escapar. Vaig canviar tots els paperets i vaig posar el meu nom a tots.

Al dia següent, em va tocar. Quina casualitat! Vaig anar fins a la cova del drac on pensava que moriria, però, de sobte, va aparèixer un prepotent cavaller que es veu que venia a "salvar-me" i a retornar-me al regne. Vaig decidir agafar una pedra i colpejar-lo per l'esquena. Li vaig oferir el seu cos al drac i vaig fugir de la cova, per fi lliure!

Jurat Popular:

Un veí poc esperat

Pseudònim: Teclado

Era un 23 d'abril, com cada any es celebrava Sant Jordi arreu de Catalunya. En concret, al parc de la Tamarita s'havia construït una estàtua, en aquesta es veia representada l'escena en què Sant Jordi travessa al drac amb una llança. L'estàtua era gran, devia fer uns tres metres d'alçada, i estava feta de metall. Amb tals dimensions havia sigut posada al seu lloc per una sorollosa i pesada maquinària d'obres, que havia requerit que es tanqués una part del parc.

En arribar el moment de la inauguració van aixecar la tela que cobria l'estàtua i es van disparar dos coets de focs artificials i tota la gentada present va aplaudir. Però a deu metres sota d'ells dormia un drac en una cova des de feia centenars d'anys i, molest per tot el soroll de les obres i l'acte, va sortir de la cova trencant el terra amb força. En sortir el drac, enfadat amb aquells que l'havien despertat, va cremar tot Sant Gervasi, i més tard tota Barcelona, per sort un equip militar va aconseguir abatre al drac.

Així va acabar el Sant Jordi més estrany i tràgic, des que es va originar la festa.

Categoria 3r i 4t d'ESO

Jurat Professional

Avi

Pseudònim: Planta

El parc, el meu lloc segur. Des de petita, la mare em portava al parc de la Vil·la Florida a jugar en els gronxadors. Ara que soc més gran m'agrada anar a llegir. Sempre m'assec sota l'ombra del mateix arbre i llegeixo un llibre diferent cada setmana. Però gairebé mai estic sola, sempre hi ha un avi contemplant les roses dels rosers del parc.

Fa dies que no plou i els rosers ja no tenen gairebé roses. L'avi cada dia surt més trist d'aquest indret. Avui, Sant Jordi, li porto una sorpresa, he parat en una paradeta a comprar-li'n una. Com sempre, l'avi apareix i s'asseu davant del roser. M'apropo a ell i li dono la rosa que amb tanta il·lusió li he comprat. Per la meva sorpresa, amb un somriure a la cara, ell em treu d'una bossa un llibre per a mi. Els dos seiem davant del roser, mirant com les roses van desapareixent. Agafo aquest nou llibre, i del paper amb el qual estava embolicat faig una rosa diferent per aquest roser. A l'avi s'hi l'il·lumina el rostre, i només amb aquest petit gest, em sento plena. Espero que aquesta sí que li perduri per sempre.

Jurat Popular

La Jordina

Psudònim: Gigi

Era 23 d'abril i el meu germà ens havia reunit a la família per donar-nos una notícia. Aquesta trobada la vam fer els Jardins de la Vila Amèlia que, amb el seu espai només de roses, ambientava la situació. Per variar, els últims a arribar van ser la parella. Mentre no arribaven, vam aprofitar per comentar la situació. El que ell m'havia explicat era que havia escollit el dia de Sant Jordi, pel fet que anava amb relació a la notícia. Després d'aquesta informació, tothom es va imaginar que es casaven, i frisàvem per donar-los una rosa. Però anàvem errats, anàvem a ser una més a la família! Va ser un moment molt tendre, ja que just era l'any que havia marxat l'avi i la família s'estava distanciant.

La vida és momentània, quan menys t'ho esperes creix una panxeta i els pares passen a ser avis. -va ser el primer comentari que es va dir després de la gran bomba.

La Jordina va néixer l'octubre d'aquell mateix any, i la família li va donar les gràcies per fer que ens retrobéssim una altra vegada en un dia tan especial com era Sant Jordi.

Categoria Adulta-sènior

Jurat Professional i Jurat Popular

L'estany dels lleons

Pseudònim: Anna Mora

La tieta Remei diu que de petita saltaven la tanca dels jardins de la Tamarita d'amagat, amb una amiga, per atipar-se de raïm. Diu que de les vinyes que en creixien en feien vi.

... però la iaia Assumpció diu que no hi anava pas a buscar raïm precisament; que a la tieta Remei i a la seva amiga els agradava banyar-se nues a l'Estany dels Lleons les nits d'estiu, i que un Sant Jordi van saltar la tanca per arreplegar roses del roser de l'entrada i les van estar perseguint els gossos dels amos, i que al final van arribar a casa amb les roses però amb el vestit ben brut i esgarrinxat, però que estaven felices com mai.

... i que sí, que l'amiga era la tieta Nuri, però que a l'època tot era un secret perquè l'amor estava prohibit o no sé què; aquesta part no l'he entès massa bé..., i després la iaia m'ha donat pa amb xocolata i hem seguit jugant al parc, però no m'ha deixat mullar-me els peus a l'estany